

§ 2. W celu obliczenia ryczałtu, należy wartość przedmiotu sporu ustalić we frankach złotych.

Kwota ryczałtu, wymierzona również we frankach złotych, ma być uiszczona w markach polskich według kursu franka złotego, obowiązującego w dniu uiszczenia.

Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie przy uiszczeniu ryczałtu, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez 10.000, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5.000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do pełnych 10.000 mk.; jeśli cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę mniejszą niż 5.000, to cyfry te zastępuje się zerami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu i obowiązuje na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego.

Przepisy rozporządzenia niniejszego stosują się także do wszystkich spraw w postępowaniu administracyjno-spornem zawisłych, a w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego jeszcze nie zakończonych.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

315.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 28 lutego 1924 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1923 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. dzielnicy rosyjskiej w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn.

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299) i art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Zdanie pierwsze paragrafu 40 rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1923 r. zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. dzielnicy rosyjskiej w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 101 poz. 794) otrzymuje następujące brzmienie:

„Wymierzenie podatku spadkowego należy do urzędu skarbowego jeżeli cały majątek spadkowy znajduje się na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i zarazem jego wartość ogólna (§§ 10 do 17) nie przewyższa: a) przy spadkach, przechodzących wyłącznie na zstępnych lub małżonka — 5000 franków złotych b) w innych przypadkach — 2000 franków złotych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wszystkich przypadków, w których podatek spadkowy nie został wymierzony.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *Miklaszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

316.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 6 marca 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pobierania opłat za wydobywanie piasku, żwiru, kamieni i lodu z łóżysk wód publicznych śródlądowych.

Na mocy art. 32 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 102 poz. 936) zarządza się co następuje:

§ 1. Za wydobywanie piasku, żwiru, kamieni i lodu z łóżysk wód publicznych śródlądowych będą pobierane opłaty, z wyjątkiem wydobywania tych materiałów bez osobnych urządzeń dla potrzeb gospodarczych lub opartego na specjalnych uprawnieniach (art. 21 ust. 4 ustawy wodnej).

§ 2. Sposób pobierania opłaty i wysokość jej ustanawia w każdym poszczególnym wypadku władza udzielająca pozwolenia na pobór tych materiałów, przy uwzględnieniu miejscowych warunków, rodzaju i stanu wód, sposobu wydobywania materiałów, oraz kosztów utrzymania danej przestrzeni wód. Wysokość opłaty nie powinna przekraczać 5% wartości wydobytego materiału.

§ 3. Opłaty winny być ustanawiane w złotych. Przy przeliczaniu na marki polskie należy przyjmować wartość 1 zł. równą 1 frankowi złotemu przeliczanemu na marki polskie według kursu ustalonego przez Ministra Skarbu w myśl ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W dniach od 1 do 15 każdego miesiąca włącznie będzie przyjmowany kurs franka złotego ogłoszony przez Ministra Skarbu na dzień 25 poprzedniego miesiąca, a w dniach od 16 do końca każdego miesiąca kurs złotego, który będzie ogłoszony na dzień 10 danego miesiąca.

§ 4. Władzą właściwą do poboru opłat, wymienionych w § 1 jest państwowy urząd techniczny, który ma poruczony nadzór nad odnośną przestrzenią wody publicznej.

§ 5. Urząd odbierający opłatę wystawi kwit w dwóch równobrzmiących częściach, z których jedną wręczy tej osobie, która opłatę uiszczy, drugą pozostawi u siebie.

§ 6. Przedsiębiorstwa i osoby zatrudnione przy wydobywaniu materiałów z łóżysk wód są obowiązane stosować się do przepisów o ruchu na wodach publicznych śródlądowych i wszelkich zarządzeń organów służby wodnej, nie tamować ruchu żeglownego i spławu, nie powodować uszkodzeń urządzeń wodnych, oraz przedstawiać dokumenty uprawniające do wydobywania materiałów i poświadczenia uiszczonej opłaty na żądanie organów inspekcji wodnej.

§ 7. Prawo pobierania opłaty za wydobywanie z łozyska wody publicznej materiałów wymienionych w § 1, a zwłaszcza lodu, może być udzielone na pewien okres czasu i na ściśle określonych przestrzeniach wody publicznej samorządom gminnym za ryczałtową kwotę lub za pewną część ściąganych opłat.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego. Zarazem tracą moc wszystkie dotychczasowe zarządzenia w tym względzie.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*
Minister Skarbu: *W. Grabski*

317.

Rozporządzenie II Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 18 marca 1924 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w celu wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 77 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do art. 1 ustawy.

Uchwały, określające wysokość dodatków do podatków (opłat) państwowych (z wyjątkiem wymienionych w art. 11 ustawy), winny zarządy związków komunalnych przedkładać we właściwej drodze do wiadomości władzy nadzorczej w ciągu dni 15-tu po uchwaleniu, dołączając w jednym egzemplarzu preliminarz budżetowy (o ile preliminarz został już uprzednio przedstawiony, wskazać należy tylko datę i liczbę przedłożenia) i inne materiały, uzasadniające wysokość uchwalonych dodatków.

Wydział powiatowy (a do czasu wprowadzenia w życie samorządu powiatowego na ziemiach Spisza i Orawy — starosta pow. spisko-orawskiego) otrzymuje uchwały w 4 egzemplarzach; jeden egzemplarz uchwały z załącznikami zatrzymuje w swych aktach, a 15-go każdego miesiąca przesyła wydziałowi wojewódzkiemu — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego wojewodzie (delegatowi rządu w Wilnie) — pozostałe trzy egzemplarze wraz z egzemplarzami innych uchwał w przedmiocie poboru dodatków do podatków (opłat) państwowych, otrzymanych w ciągu tego czasu. Wydział wojewódzki — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego wojewoda (delegat rządu w Wilnie) — zatrzymuje po jednym egzemplarzu uchwał w swych aktach, a na początku każdego kwartału przesyła Ministerstwu Spraw Wewnętrznych pozostałe dwa egzemplarze wraz z egzemplarzami innych uchwał

w sprawie poboru dodatków do podatków (opłat) państwowych, otrzymanych w ciągu tego czasu.

Wydział wojewódzki — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego wojewoda (delegat rządu w Wilnie) — otrzymuje uchwały reprezentacji powiatowych związków komunalnych, gmin miejskich w b. dzielnicy rosyjskiej, wydzielonych z pow. zw. kom., wszystkich gmin miejskich w b. dzielnicy pruskiej i gmin miejskich w b. dzielnicy austriackiej, liczących powyżej 15.000 mieszkańców, w przedmiocie poboru dodatków do podatków (opłat) państwowych w trzech egzemplarzach; jeden egzemplarz uchwały z załącznikami pozostawia w swych aktach, a na początku każdego kwartału przesyła Ministerstwu Spraw Wewnętrznych pozostałe dwa egzemplarze uchwały wraz z egzemplarzami innych uchwał w przedmiocie poboru dodatków do podatków (opłat) państwowych, otrzymanych w ciągu tego czasu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych otrzymuje uchwały reprezentacji gminy miasta stoł. Warszawy w dwóch egzemplarzach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła Ministerstwu Skarbu każdego kwartału po jednym egzemplarzu otrzymanych uchwał.

Do uchwał reprezentacji związków komunalnych w przedmiocie poboru dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych (art. 11) odnoszą się przepisy, dotyczące zatwierdzania uchwał przez władzę nadzorczą.

Uchwały, określające wysokość dodatków do podatków (opłat) państwowych, winny zarządy związków komunalnych udzielać do wiadomości organom powołanym do wymiaru właściwych podatków państwowych przynajmniej na miesiąc przed rozpoczęciem okresu budżetowego, a o ile chodzi o dodatki do świadectw przemysłowych — do dn. 1 października roku poprzedzającego okres budżetowy; łącznie z uchwałą określającą wysokość dodatków do opłat, wymienionych w art. 11, należy przedstawić organom wymiarowym dowód zatwierdzenia tej uchwały przez władzę nadzorczą.

Powyższe postanowienia nie odnoszą się do dodatków do podatków (opłat) państwowych, wymienionych w art. 10 i 14 ustawy; dodatki te pobierane będą z mocy samego prawa łącznie z właściwymi podatkami (opłatami) państwowymi bez specjalnych w tym przedmiocie uchwał reprezentacji związków komunalnych.

Uchwały w sprawie pobierania samoistnych podatków komunalnych winny być powzięte w formie statutów podatkowych; uchwały w przedmiocie poboru podatku od lokali (ust. 1, 2 i 3 art. 7 ustawy) winny określać jedynie wysokość stawki podatkowej.

§ 2.

Do art. 2 i 3 ustawy.

Dla wymiaru samoistnego podatku od gruntów państwowych w b. Królestwie Kongresowym winna nastąpić klasyfikacja tych gruntów z odpowiednim zastosowaniem przepisów art. 126—128 ustawy rosyjskiej o podatkach bezpośrednich (T. V